

Obsah

IV *Informácie*

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2017/C 046/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v <i>Úradnom vestníku Európskej únie</i>	1
---------------	---	---

V *Oznamy*

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2017/C 046/02	Vec C-492/14: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 29. septembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgicko) – Essent Belgium NV/Vlaams Gewest, Inter-Energa a i. (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Regionálne právne úpravy stanovujúce bezplatnosť distribúcie elektrickej energie, ktorá bola vyrobená z obnoviteľných zdrojov energie, v sústavách nachádzajúcich sa v dotknutom regióne – Rozlišovanie v závislosti od pôvodu zelenej elektrickej energie – Články 28 ES a 30 ES – Voľný pohyb tovaru – Smernica 2001/77/ES – Články 3 a 4 – Národné mechanizmy podpory výroby zelenej elektrickej energie – Smernica 2003/54/ES – Články 3 a 20 – Smernica 96/92/ES – Články 3 a 16 – Vnútroštatný trh s elektrickou energiou – Prístup k distribučným sústavám za nediskriminačných tarifných podmienok – Závazky vyplývajúce zo služieb vo verejnom záujme – Nedostatok proporcionality) .	2
2017/C 046/03	Vec C-171/15: Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 14. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden – Holandsko) – Connexxion Taxi Services BV/Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV (Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Verejné zákazky na služby – Smernica 2004/18/ES – Článok 45 ods. 2 – Osobná spôsobilosť záujemcu alebo uchádzača – Fakultatívne dôvody vylúčenia – Závažné porušenie odborných povinností – Vnútroštatná právna úprava stanovujúca preskúmanie od prípadu k prípadu podľa zásady proporcionality – Rozhodnutia verejných obstarávateľov – Smernica 89/665/EHS – Súdne preskúmanie)	3

2017/C 046/04	Vec C-238/15: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal administratif – Luxembursko) – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Voľný pohyb osôb — Rovnosť zaobchádzania — Sociálne výhody — Nariadenie (EÚ) č. 492/2011 — Článok 7 ods. 2 — Finančná podpora na vysokoškolské štúdium — Podmienka pre študentov, ktorí nemajú bydlisko na území dotknutého členského štátu, byť deťmi pracovníkov, ktorí pracovali alebo vykonávali svoju pracovnú činnosť v tomto členskom štáte počas nepretržitého obdobia aspoň piatich rokov — Nepriama diskriminácia — Dôvodnosť — Cieľ zvýšiť podiel rezidentov, ktorí sú držiteľmi vysokoškolského diplomu — Vhodnosť — Proporcionalita)	4
2017/C 046/05	Vec C-256/15: Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 15. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovinsko) – Drago Nemeč/Slovenská republika (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2000/35/ES — Boj proti oneskoreným platbám — Právomoc Súdneho dvora — Transakcia uzavretá pred prístupom Slovenskej republiky k Európskej únii — Pôsobnosť — Pojem „obchodná transakcia“ — Pojem „podnik“ — Maximálna výška úrokov z omeškania)	4
2017/C 046/06	Vec C-378/15: Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 14. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione Tributaria Regionale di Roma – Taliansko) – Mercedes Benz Italia SpA/Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3 (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Zdaňovanie — Daň z pridanej hodnoty — Smernica 77/388/EHS — Článok 17 ods. 5 tretí pododsek písm. d) — Rozsah pôsobnosti — Uplatnenie pomernej časti odpočtu dane z pridanej hodnoty zaražujúcej nadobúdanie všetkých tovarov a služieb používaných zdaniteľnou osobou — Doplňkové plnenia — Použitie obratu ako indície)	5
2017/C 046/07	Spojené veci C-401/15 až C-403/15: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 15. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative – Luxembursko) – Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Voľný pohyb osôb — Práva pracovníkov — Rovnosť zaobchádzania — Sociálne výhody — Finančná podpora na vysokoškolské štúdium — Podmienka príbuzenského vzťahu — Pojem „dieťa“ — Dieťa manželského partnera alebo registrovaného partnera — Príspevok na výživu tohto dieťaťa)	6
2017/C 046/08	Vec C-558/15: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 15. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal da Relação do Porto – Portugalsko) – Alberto José Vieira de Azevedo a i./CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a kontrola plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti — Smernica 2000/26/ES — Článok 4 ods. 5 — Poistovňa — Likvidační zástupcovia — Dostatočné právomoci na zastupovanie — Žalovanie určitej osoby na súde)	7
2017/C 046/09	Vec C-577/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 14. decembra 2016 – SV Capital OÜ/Európsky orgán pre bankovníctvo (EBA), Európska komisia (Odvolanie — Žiadosť o začatie vyšetrovania voči estónskym a fínskym orgánom dohľadu — Rozhodnutie Európskeho orgánu pre bankovníctvo (EBA) — Rozhodnutie odvolacej rady európskych orgánov dohľadu — Nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 — Články 17 a 60 — Odvolacia rada — Lehota na podanie žaloby — Ospravedliteľný omyl)	7
2017/C 046/10	Vec C-644/15 P: Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 15. decembra 2016 – Maďarsko/Európska komisia (Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 1234/2007 — Spoločná organizácia trhov v odvetví poľnohospodárstva — Sektor ovocia a zeleniny — Článok 103e — Vnútroštátna finančná pomoc poskytnutá organizáciám výrobcov v sektore ovocia a zeleniny — Nariadenie (ES) č. 1580/2007 — Článok 97 — Rozhodnutie Komisie o preplatení vnútroštátnej finančnej pomoci, ktorú poskytlo Maďarsko organizáciám výrobcov, zo strany Európskej únie)	8

2017/C 046/11	Vec C-667/15: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 15. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van beroep te Antwerpen – Belgicko) – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht/Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2005/29/ES — Nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom — Klamlivá obchodná praktika — Pyramídová schéma — Plnenia poskytnuté novými členmi a kompenzácie vyplácané existujúcim členom — Nepriamy finančný vzťah)	8
2017/C 046/12	Vec C-700/15: Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 15. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovinsko) – LEK Farmaceutska Družba d.d./Republika Slovenija (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Kombinovaná nomenklatúra — Zaradenie tovarov — Potravinové doplnky uvedené v položke sadzobníka 2106 — Účinná látka ako hlavná zložka — Prípadné zaradenie do kapitoly 30 kombinovanej nomenklatúry — Prezentácia výrobkov a ich uvádzanie na trh ako liekov)	9
2017/C 046/13	Vec C-412/16 P: Odvolanie podané 27. júla 2016: Ice Mountain Ibiza, S.L. proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 25. mája 2016 vo veci T-5/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)	10
2017/C 046/14	Vec C-413/16 P: Odvolanie podané 27. júla 2016: Ice Mountain Ibiza, S.L. proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 25. mája 2016 vo veci T-6/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)	11
2017/C 046/15	Vec C-554/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 31. októbra 2016 – EP Agrarhandel GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft	12
2017/C 046/16	Vec C-562/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hannover (Nemecko) 7. novembra 2016 – Peter Roßnagel, Alexandre Schröter/TUIfly GmbH	13
2017/C 046/17	Vec C-585/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen sad, Sofia-grad (Bulharsko) 18. novembra 2016 – Serin Alheto/Zamestnik-predsedaťel na Darzhavna agencija za bezhancite	14
2017/C 046/18	Vec C-621/16 P: Odvolanie podané 25. novembra 2016: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) vo veciach T-353/14 a T-17/15, Taliansko/Komisia	16
2017/C 046/19	Vec C-633/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sø- og Handelsretten (Dánsko) 7. decembra 2016 – Ernst & Young P/S/Konkurrencerådet	17
2017/C 046/20	Vec C-636/16: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Španielsko) 9. decembra 2016 – Wilber López Pastuzano/Delegación del Gobierno Central en Navarra	18
Všeobecný súd		
2017/C 046/21	Vec T-713/14: Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – IPSO/ECB („ECB — Zamestnanci ECB — Dočasní zamestnanci — Obmedzenie maximálnej doby výkonu práce toho istého dočasného zamestnanca — Žaloba o neplatnosť — Napadnuteľný akt — Priama a osobná dotknutosť — Záujem na konaní — Lehota na podanie žaloby — Prípustnosť — Neinformovanie a nekonzultovanie odborovej organizácie — žalobkyne — Mimo zmluvná zodpovednosť“)	19
2017/C 046/22	Vec T-833/16: Žaloba podaná 28. novembra 2016 – Karp/Parlament	19

2017/C 046/23	Vec T-858/16: Žaloba podaná 6. decembra 2016 – Dow Corning a Dow Corning Europe/Komisia . . .	20
2017/C 046/24	Vec T-867/16: Žaloba podaná 5. decembra 2016 – Nomacorc/Komisia	21
2017/C 046/25	Vec T-874/16: Žaloba podaná 9. decembra 2016 – RA/Dvor audítorov	22
2017/C 046/26	Vec T-875/16: Žaloba podaná 12. decembra 2016 – Falcon Technologies International/Komisia	23
2017/C 046/27	Vec T-881/16: Žaloba podaná 14. decembra 2016 – HJ/EMA	24
2017/C 046/28	Vec T-882/16: Žaloba podaná 15. decembra 2016 – Spiral World/EUIPO – La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentína) (DOLFINA)	25
2017/C 046/29	Vec T-893/16: Žaloba podaná 19. decembra 2016 – Xiaomi/EUIPO – Apple (MI PAD)	26
2017/C 046/30	Vec T-894/16: Žaloba podaná 19. decembra 2016 – Air France/Komisia	26
2017/C 046/31	Vec T-895/16: Žaloba podaná 13. decembra 2016 – Toontrack Music AB/EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)	27
2017/C 046/32	Vec T-908/16: Žaloba podaná 20. decembra 2016 – Starbucks (HK)/EUIPO – Now Wireless (nowwireless)	28
2017/C 046/33	Vec T-916/16: Žaloba podaná 28. decembra 2016 – Winkler/Komisia	28

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie*(2017/C 046/01)***Posledná publikácia**

Ú. v. EÚ C 38, 6.2.2017

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 30, 30.1.2017

Ú. v. EÚ C 22, 23.1.2017

Ú. v. EÚ C 14, 16.1.2017

Ú. v. EÚ C 6, 9.1.2017

Ú. v. EÚ C 475, 19.12.2016

Ú. v. EÚ C 462, 12.12.2016

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 29. septembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel – Belgicko) – Essent Belgium NV/Vlaams Gewest, Inter-Energa a i.

(Vec C-492/14) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Regionálne právne úpravy stanovujúce bezplatnosť distribúcie elektrickej energie, ktorá bola vyrobená z obnoviteľných zdrojov energie, v sústavách nachádzajúcich sa v dotknutom regióne — Rozlišovanie v závislosti od pôvodu zelenej elektrickej energie — Články 28 ES a 30 ES — Voľný pohyb tovaru — Smernica 2001/77/ES — Články 3 a 4 — Národné mechanizmy podpory výroby zelenej elektrickej energie — Smernica 2003/54/ES — Články 3 a 20 — Smernica 96/92/ES — Články 3 a 16 — Vnútorý trh s elektrickou energiou — Prístup k distribučným sústavám za nediskriminačných tarifných podmienok — Záväzky vyplývajúce zo služieb vo verejnom záujme — Nedostatok proporcionality)

(2017/C 046/02)

Jazyk konania: holančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Essent Belgium NV

Žalovaní: Vlaams Gewest, Inter-Energa, IVEG, Infrac West, Provinciale Brabantse Energiemaatschappij CVBA (PBE), Vlaamse Regulator van de Electriciteits- en Gasmarkt (VREG)

za účasti: Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening Antwerpen (IMEA), Intercommunale Maatschappij voor Energievoorziening in West- en Oost-Vlaanderen (IMEWO), Intercommunale Vereniging voor Energielevering in Midden-Vlaanderen (Intergem), Intercommunale Vereniging voor de Energiedistributie in de Kempen en het Antwerpse (IVEKA), Iverlek, Gaselwest CVBA, Sibelgas CVBA

Výrok rozsudku

Ustanovenia článkov 28 ES a 30 ES, ako aj článku 3 ods. 2 a 8 a článku 20 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/54/ES z 26. júna 2003 o spoločných pravidlách pre vnútorý trh s elektrickou energiou a o zrušení smernice 96/92/ES, článku 3 ods. 2 a 3 a článku 16 smernice Európskeho parlamentu a Rady 96/92/ES z 19. decembra 1996 o spoločnej právnej úprave vnútorného trhu s elektrickou energiou a článkov 3 a 4 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/77/ES z 27. januára 2001 o podpore elektrickej energie vyrábanej z obnoviteľných zdrojov energie na vnútorom trhu s elektrickou energiou sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia takým právnym úpravám, akými sú besluit van de Vlaamse regering tot wijziging van het besluit van de Vlaamse regering van 28 september 2001 (nariadenie flámskej vlády, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie flámskej vlády z 28. septembra 2001) zo 4. apríla 2003 a besluit van de Vlaamse regering inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen (nariadenie flámskej vlády o podpore výroby elektrickej energie z obnoviteľných zdrojov energie) z 5. marca 2004, ktoré

stanovujú systém bezplatnej distribúcie zelenej elektrickej energie v distribučných sústavách nachádzajúcich sa v dotknutom regióne, pričom výhody vyplývajúce z tohto systému obmedzujú v prípade prvého nariadenia len na zelenú elektrickú energiu, ktorú do uvedených distribučných sústav dodávajú priamo výrobné zariadenia, a v prípade druhého nariadenia len na zelenú elektrickú energiu, ktorú takéto zariadenia priamo dodávajú do distribučných sústav nachádzajúcich sa v členskom štáte, ku ktorému patrí uvedený región.

(¹) Ú. v. EÚ C 34, 2.2.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (štvrtá komora) zo 14. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hoge Raad der Nederlanden – Holandsko) – Connexxion Taxi Services BV/Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

(Vec C-171/15) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Verejné zákazky na služby — Smernica 2004/18/ES — Článok 45 ods. 2 — Osobná spôsobilosť záujemcu alebo uchádzača — Fakultatívne dôvody vylúčenia — Závažné porušenie odborných povinností — Vnútroštátna právna úprava stanovujúca preskúvanie od prípadu k prípadu podľa zásady proporcionality — Rozhodnutia verejných obstarávateľov — Smernica 89/665/EHS — Súdne preskúvanie)

(2017/C 046/03)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hoge Raad der Nederlanden

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Connexxion Taxi Services BV

Žalovaní: Staat der Nederlanden, Transvision BV, Rotterdamse Mobiliteit Centrale RMC BV, Zorgvervoercentrale Nederland BV

Výrok rozsudku

1. Právo Únie, najmä článok 45 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/18/ES z 31. marca 2004 o koordinácii postupov zadávania verejných zákaziek na práce, verejných zákaziek na dodávku tovaru a verejných zákaziek na služby, nebráni tomu, aby vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, uložila verejnému obstarávateľovi pri uplatnení zásady proporcionality povinnosť preskúmať, či naozaj má byť vylúčený záujemca o verejnú zákazku, ktorý sa dopustil závažného porušenia odborných povinností.
2. Ustanovenia smernice 2004/18, najmä článok 2 a bod 17 prílohy VII A tejto smernice, v spojení so zásadou rovnosti zaobchádzania, ako aj s povinnosťou transparentnosti, ktorá z nej vyplýva, sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia tomu, aby verejný obstarávateľ rozhodol zadať zákazku uchádzačovi, ktorý sa dopustil závažného porušenia odborných povinností z dôvodu, že vylúčenie tohto uchádzača zo zadávacieho konania by bolo v rozpore so zásadou proporcionality, hoci podľa podmienok zadania zákazky musí byť uchádzač, ktorý sa dopustil závažného porušenia odborných povinností, vylúčený, pričom sa nezohľadňuje proporcionality tejto sankcie.

(¹) Ú. v. EÚ C 213, 29.6.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 14. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal administratif – Luxembursko) – Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Vec C-238/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Voľný pohyb osôb — Rovnosť zaobchádzania — Sociálne výhody — Nariadenie (EÚ) č. 492/2011 — Článok 7 ods. 2 — Finančná podpora na vysokoškolské štúdium — Podmienka pre študentov, ktorí nemajú bydlisko na území dotknutého členského štátu, byť deťmi pracovníkov, ktorí pracovali alebo vykonávali svoju pracovnú činnosť v tomto členskom štáte počas nepretržitého obdobia aspoň piatich rokov — Nepriama diskriminácia — Dôvodnosť — Cieľ zvýšiť podiel rezidentov, ktorí sú držiteľmi vysokoškolského diplomu — Vhodnosť — Proporcionalita)

(2017/C 046/04)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal administratif

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Maria do Céu Bragança Linares Verruga, Jacinto Manuel Sousa Verruga, André Angelo Linares Verruga

Žalovaný: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Výrok rozsudku

Článok 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie sa má vykladať v tom zmysle, že bráni právnej úprave členského štátu, o akú ide vo veci samej, ktorá poskytnutie finančnej podpory na vysokoškolské štúdium študentom, ktorí nie sú rezidentmi, podmieňuje tým, aby aspoň jeden z ich rodičov pracoval v tomto členskom štáte počas minimálneho a nepretržitého obdobia piatich rokov v čase podania žiadosti o finančnú podporu, ale nestanovuje takúto podmienku, pokiaľ ide o študentov, ktorí majú bydlisko na území tohto členského štátu, s cieľom podporiť zvýšenie podielu rezidentov, ktorí sú držiteľmi vysokoškolského diplomu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 254, 3.8.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (piata komora) z 15. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovinsko) – Drago Nemec/Slovinská republika

(Vec C-256/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2000/35/ES — Boj proti oneskoreným plátbám — Právomoc Súdneho dvora — Transakcia uzavretá pred prístupím Slovinskej republiky k Európskej únii — Pôsobnosť — Pojem „obchodná transakcia“ — Pojem „podnik“ — Maximálna výška úrokov z omeškania)

(2017/C 046/05)

Jazyk konania: slovinčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Drago Nemeč

Žalovaná: Slovinská republika

Výrok rozsudku

1. Článok 2 bod 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/35/ES z 29. júna 2000 o boji proti oneskoreným platbám v obchodných transakciách sa má vykladať v tom zmysle, že fyzickú osobu, ktorá má živnostenské oprávnenie, treba považovať za „podnik“ v zmysle tohto ustanovenia, a transakciu, ktorú táto osoba uzavrie, za „obchodnú transakciu“ v zmysle toho istého ustanovenia, pokiaľ táto transakcia, hoci sa netýka činnosti, na ktorú bolo vydané uvedené oprávnenie, patrí do rámca systematicky a sústavne vykonávanej nezávislej hospodárskej alebo odbornej činnosti, čo s ohľadom na všetky okolnosti prejednávanej veci musí overiť vnútroštátny súd.
2. Smernica 2000/35 sa má vykladať v tom zmysle, že jej neodporuje ustanovenie vnútroštátnej právnej úpravy, akým je § 376 Obligacijski zakonik (záväzkový zákonník), ktorý stanovuje, že nahromadené a nezaplatené úroky z omeškania prestávajú plynúť, keď ich výška dosiahne výšku istiny.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 302, 14.9.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 14. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Commissione Tributaria Regionale di Roma – Taliansko) – Mercedes Benz Italia SpA/Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

(Vec C-378/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Zdaňovanie — Daň z pridanej hodnoty — Smernica 77/388/EHS — Článok 17 ods. 5 tretí pododsek písm. d) — Rozsah pôsobnosti — Uplatnenie pomernej časti odpočtu dane z pridanej hodnoty zaťažujúcej nadobúdanie všetkých tovarov a služieb používaných zdaniteľnou osobou — Doplnkové plnenia — Použitie obratu ako indície)

(2017/C 046/06)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Commissione Tributaria Regionale di Roma

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Mercedes Benz Italia SpA

Žalovaný: Agenzia delle Entrate Direzione Provinciale Roma 3

Výrok rozsudku

Článok 17 ods. 5 tretí pododsek písm. d) a článok 19 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia vnútroštátnej právnej úprave a praxi, o aké ide vo veci samej, ktoré zdaniteľnej osobe ukládajú:

— uplatňovať na všetky nadobudnuté tovary a služby pomerný odpočet založený na obrate bez toho, aby stanovili metódu výpočtu, ktorá by vychádzala z povahy a skutočného určenia každého z nadobudnutých tovarov a služieb a ktorá by objektívne odrážala reálnu pomernú časť výdavkov vynaložených na každú z jednotlivých zdaňovaných a nezdaňovaných činností, a

— odkazovať na zloženie svojho obratu s cieľom identifikovať plnenia, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „doplnkové“, pokiaľ posúdenie vykonávané na tento účel zohľadňuje tiež pomer týchto plnení k zdaniteľným plneniam tejto zdaniteľnej osoby a, prípadne, používanie tovarov alebo služieb, v prípade ktorých sa platí daň z pridanej hodnoty, ktoré s nimi súvisí.

(¹) Ú. v. EÚ C 337, 12.10.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 15. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour administrative – Luxembursko) – Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

(Spojené veci C-401/15 až C-403/15) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Voľný pohyb osôb — Práva pracovníkov — Rovnosť zaobchádzania — Sociálne výhody — Finančná podpora na vysokoškolské štúdium — Podmienka príbuzenského vzťahu — Pojem „dieťa“ — Dieťa manželského partnera alebo registrovaného partnera — Príspevok na výživu tohto dieťaťa)

(2017/C 046/07)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Cour administrative

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Noémie Depesme, Saïd Kerrou (C-401/15), Adrien Kauffmann (C-402/15), Maxime Lefort (C-403/15)

Žalovaný: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la recherche

Výrok rozsudku

Článok 45 ZFEÚ a článok 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 492/2011 z 5. apríla 2011 o slobode pohybu pracovníkov v rámci Únie sa majú vykladať v tom zmysle, že pod dieťaťom cezhraničného pracovníka, ktoré má nepriamo nárok na sociálne výhody upravené v poslednom uvedenom článku, ako je financovanie štúdia poskytované členským štátom deťom pracovníkov, ktorí vykonávajú alebo vykonávali svoju pracovnú činnosť v tomto štáte, treba chápať nielen dieťa, ktoré je v príbuzenskom vzťahu s týmto pracovníkom, ale aj dieťa manželského partnera alebo registrovaného partnera tohto pracovníka, pokiaľ ten naďalej zabezpečuje výživu tohto dieťaťa. Táto posledná požiadavka vyplýva zo skutkovej situácie, ktorej posúdenie prislúcha správny orgánom a prípadne vnútroštátnym súdom, pričom nie je potrebné určiť dôvody tohto prispievania na výživu alebo vyčíslit' jeho presný rozsah.

(¹) Ú. v. EÚ C 302, 14.9.2015.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 15. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal da Relação do Porto – Portugalsko) – Alberto José Vieira de Azevedo a i./CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

(Vec C-558/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a kontrola plnenia povinnosti poistenia tejto zodpovednosti — Smernica 2000/26/ES — Článok 4 ods. 5 — Poisťovňa — Likvidační zástupcovia — Dostatočné právomoci na zastupovanie — Žalovanie určitej osoby na súde)

(2017/C 046/08)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal da Relação do Porto

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Alberto José Vieira de Azevedo, Maria da Conceição Ferreira da Silva, Carlos Manuel Ferreira Alves, Rui Dinis Ferreira Alves, Vítor José Ferreira Alves

Žalovaní: CED Portugal Unipessoal, Lda, Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Garantia Automóvel

za účasti: Instituto de Seguros de Portugal – Fundo de Acidentes de Trabalho

Výrok rozsudku

Článok 4 smernice 2000/26 Európskeho parlamentu a Rady zo 16. mája 2000 o aproximácii právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa poistenia zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorových vozidiel a o zmene a doplnení smerníc Rady č. 73/239/EHS a 88/357/EHS (Štvrtá smernica o poistení motorových vozidiel), zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2005/14/ES z 11. mája 2005, sa má vykladať v tom zmysle, že neukladá členským štátom povinnosť prijať takú právnu úpravu, aby likvidačný zástupca v zmysle tohto článku mohol byť sám žalovaný namiesto poisťovne, ktorú zastupuje, na vnútroštátnom súde, na ktorý sa poškodená osoba patriaca do pôsobnosti článku 1 smernice 2000/26, zmenenej a doplnenej smernicou 2005/14, obrátila so žalobou o náhradu škody.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 16, 18.1.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 14. decembra 2016 – SV Capital OÜ/Európsky orgán pre bankovníctvo (EBA), Európska komisia

(Vec C-577/15 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Žiadosť o začatie vyšetrovania voči estónskym a fínskym orgánom dohľadu — Rozhodnutie Európskeho orgánu pre bankovníctvo (EBA) — Rozhodnutie odvolacej rady európskych orgánov dohľadu — Nariadenie (EÚ) č. 1093/2010 — Články 17 a 60 — Odvolacia rada — Lehota na podanie žaloby — Ospravedlniteľný omyl)

(2017/C 046/09)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolateľka: SV Capital OÜ (v zastúpení: M. Greinoman, vandeadvokaat)

Ďalší účastníci konania: Európsky orgán pre bankovníctvo (EBA), (v zastúpení: J. Overett Somnier a Z. Giotaki, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci F. Tuytschaever), Európska komisia, (v zastúpení: W. Mölls a K.-P. Wojcik, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. SV Capital OÜ znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy, ktoré vynaložil Európsky orgán pre bankovníctvo (EBA).
3. Európska komisia znáša svoje vlastné trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 16, 18.1.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 15. decembra 2016 – Maďarsko/Európska komisia
(Vec C-644/15 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Nariadenie (ES) č. 1234/2007 — Spoločná organizácia trhov v odvetví poľnohospodárstva — Sektor ovocia a zeleniny — Článok 103e — Vnútroštátna finančná pomoc poskytnutá organizáciám výrobcov v sektore ovocia a zeleniny — Nariadenie (ES) č. 1580/2007 — Článok 97 — Rozhodnutie Komisie o preplatení vnútroštátnej finančnej pomoci, ktorú poskytlo Maďarsko organizáciám výrobcov, zo strany Európskej únie)

(2017/C 046/10)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Odvolateľ: Maďarsko (v zastúpení: M. Z. Fehér a E. E. Sebestyén, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Európska komisia (v zastúpení: A. Lewis a B. Béres, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Odvolanie sa zamieta.
2. Maďarsko je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 27, 25.1.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 15. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Hof van beroep te Antwerpen – Belgicko) – Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht/Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

(Vec C-667/15) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Smernica 2005/29/ES — Nekalé obchodné praktiky podnikateľov voči spotrebiteľom — Klamlivá obchodná praktika — Pyramídová schéma — Plnenia poskytnuté novými členmi a kompenzácie vyplácané existujúcim členom — Nepriamy finančný vzťah)

(2017/C 046/11)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Hof van beroep te Antwerpen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Loterie Nationale – Nationale Loterij NV van publiek recht

Žalovaní: Paul Adriaensen, Werner De Kesel, The Right Frequency VZW

Výrok rozsudku

Bod 14 prílohy I smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES, a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 („smernica o nekalých obchodných praktikách“), sa má vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie umožňuje kvalifikovať obchodnú praktiku ako „pyramídovú schému“ aj v prípade, keď medzi plneniami, ktoré tomuto systému poskytujú noví členovia, a kompenzáciami vyplácanými existujúcim členom existuje len nepriamy vzťah.

(¹) Ú. v. EÚ C 106, 21.3.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 15. decembra 2016 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovinsko) – LEK Farmaceutska Družba d.d./Republika Slovenija

(Vec C-700/15) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Kombinovaná nomenklatúra — Zaradenie tovarov — Potravinové doplnky uvedené v položke sadzobníka 2106 — Účinná látka ako hlavná zložka — Prípadné zaradenie do kapitoly 30 kombinovanej nomenklatúry — Prezentácia výrobkov a ich uvádzanie na trh ako liekov)

(2017/C 046/12)

Jazyk konania: slovinčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: LEK Farmaceutska Družba d.d.

Žalovaná: Republika Slovenija

Výrok rozsudku

1. Položka 3004 kombinovanej nomenklatúry spoločného colného sadzobníka, uvedená v prílohe I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku, zmenenej a doplnenej nariadením Komisie (EÚ) č. 1006/2011 z 27. septembra 2011, sa má vykladať v tom zmysle, že do tejto položky sa nemajú automaticky zaradiť výrobky, ktoré spadajú pod pojem „liek“ v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/83/ES zo 6. novembra 2001 o právnych predpisoch spoločenstva, týkajúcich sa liekov na humánne použitie, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2011/62/EÚ z 8. júna 2011.
2. Kombinovaná nomenklatúra spoločného colného sadzobníka, uvedená v prílohe I nariadenia č. 2658/87, zmenenej a doplnenej nariadením č. 1006/2011, sa má vykladať v tom zmysle, že také výrobky, aké sú dotknuté vo veci samej, ktoré majú vo všeobecnosti priaznivé účinky na zdravie a ktorých základnou zložkou je účinná látka, ktorá sa vyskytuje v potravinových doplnkoch zaradených do položky sadzobníka 2106 tejto nomenklatúry, hoci sú prezentované ich výrobcom ako lieky a sú uvádzané na trh a predávané ako lieky, patria do tejto položky.

(¹) Ú. v. EÚ C 111, 29.3.2016.

Odvolanie podané 27. júla 2016: Ice Mountain Ibiza, S.L. proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 25. mája 2016 vo veci T-5/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean beach club ibiza)

(Vec C-412/16 P)

(2017/C 046/13)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaťka: Ice Mountain Ibiza, S.L. (v zastúpení: J. L. Gracia Albero a F. Miazetto, advokáti)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Návrhy

- Zrušiť v celom rozsahu rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 25. mája 2016 vo veci T-5/15, Ice Mountain Ibiza, S.L., proti Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) (EU:T:2016:311),
- vydať rozsudok, ktorým sa vyhovie všetkým návrhom predložených žalobkyňou v konaní pred Všeobecným súdom,
- zaviazať Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo na náhradu trov tohto konania, vrátane trov, ktoré boli do dnešného dňa vynaložené v konaní pred prvým odvolacím senátom uvedeného úradu a v konaní pred Všeobecným súdom Európskej únie.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolanie je založené na nesprávnom uplatnení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009⁽¹⁾, a konkrétne na týchto dôvodoch a tvrdeniach:

1. Napadnutý rozsudok chybné konštatoval rozlišovaciu spôsobilosť prvku „OCEAN“.

Rozsudok skreslil a nelogicky vyhodnotil dôkazy obsiahnuté v spise.

Okrem toho tento rozsudok nezohľadnil relevantnú judikatúru, a to judikatúru Súdneho dvora Európskej únie obsiahnutú v rozsudkoch vo veciach C-149/12⁽²⁾ (predložený dôkaz bol vzhľadom na komplikovaný predmet dokazovania hodnotený veľmi striktné) a C-24/05 P⁽³⁾ (nezohľadnil dojem relevantných spotrebiteľov).

2. V napadnutom rozsudku bolo nesprávne posúdené dominantné postavenie rozličných prvkov.

Skreslenie skutočností. Nezrovnalosti v argumentoch, ktoré boli použité v rozsudku s cieľom odôvodnenia dominantného postavenia slovných prvkov.

Neuplatnenie judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, a to rozsudkov vo veciach C-251/95⁽⁴⁾ a C-342/97⁽⁵⁾ (v rozsudku sa vychádza z úplne skreslenej relevantnej skupiny spotrebiteľov).

Nesprávne uplatnenie judikatúry Súdu prvého stupňa Európskej únie v rozsudku vo veci T-134/06⁽⁶⁾ (nesprávne použitie definície pojmu „dominantný prvok“).

Neuplatnenie judikatúry Súdu prvého stupňa Európskej únie v spojených veciach T-83/11 a T-84/11⁽⁷⁾. V rozsudku nebola zohľadnená judikatúra vzťahujúca sa na prípady, kedy je určitý trh nasýtený.

3. Napadnutý rozsudok nesprávne hodnotí podobnosť medzi ochrannými známkami, keďže pri tomto hodnotení nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti.

Neuplatnenie judikatúry Súdneho dvora Európskej únie v rozsudku vo veci C-251/95 v spojení s rozsudkami Súdneho dvora Európskej únie vo veciach C-361/04 ⁽⁸⁾ a C-342/97 ⁽⁹⁾.

4. Napadnutý rozsudok došiel k nesprávnemu záveru o existencii pravdepodobnosti zámény.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

⁽²⁾ EU:C:2014:75.

⁽³⁾ EU:C:2006:421.

⁽⁴⁾ EU:C:1997:528.

⁽⁵⁾ EU:C:1999:323.

⁽⁶⁾ EU:T:2007:387.

⁽⁷⁾ EU:C:2012:592.

⁽⁸⁾ EU:C:2006:25.

⁽⁹⁾ EU:C:1999:323.

Odvolanie podané 27. júla 2016: Ice Mountain Ibiza, S.L. proti rozsudku Všeobecného súdu (tretia komora) z 25. mája 2016 vo veci T-6/15, Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (ocean ibiza)

(Vec C-413/16 P)

(2017/C 046/14)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolaiteľka: Ice Mountain Ibiza, S.L. (v zastúpení: J. L. Gracia Albero a F. Miazzetto, advokáti)

Ďalší účastník konania: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Návrhy

- Zrušiť v celom rozsahu rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie z 25. mája 2016 vo veci T-6/15, Ice Mountain Ibiza, S.L., proti Úradu Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) (EU:T:2016:310),
- vydať rozsudok, ktorým sa vyhovie všetkým návrhom predložených žalobkyňou v konaní pred Všeobecným súdom,
- zaviazat Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo na náhradu trov tohto konania, vrátane trov, ktoré boli do dnešného dňa vynaložené v konaní pred prvým odvolacím senátom uvedeného úradu a v konaní pred Všeobecným súdom Európskej únie.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolanie je založené na nesprávnom uplatnení článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009 ⁽¹⁾, a konkrétne na týchto dôvodoch a tvrdeniach:

1. Napadnutý rozsudok chybné konštatoval rozlišovaciu spôsobilosť prvku „OCEAN“.

Rozsudok skreslil a nelogicky vyhodnotil dôkazy obsiahnuté v spise.

Okrem toho tento rozsudok nezohľadnil relevantnú judikatúru, a to judikatúru Súdneho dvora Európskej únie obsiahnutú v rozsudkoch vo veciach C-149/12 ⁽²⁾ (predložený dôkaz bol vzhľadom na komplikovaný predmet dokazovania hodnotený veľmi striktné) a C-24/05 P ⁽³⁾ (nezohľadnil dojem relevantných spotrebiteľov).

2. V napadnutom rozsudku bolo nesprávne posúdené dominantné postavenie rozličných prvkov.

Skreslenie skutočností. Nezrovnalosti v argumentoch, ktoré boli použité v rozsudku s cieľom odôvodnenia dominantného postavenia slovných prvkov.

Neuplatnenie judikatúry Súdneho dvora Európskej únie, a to rozsudkov vo veciach C-251/95⁽⁴⁾ a C-342/97⁽⁵⁾ (v rozsudku sa vychádza z úplne skreslenej relevantnej skupiny spotrebiteľov).

Nesprávne uplatnenie judikatúry Súdu prvého stupňa Európskej únie v rozsudku vo veci T-134/06⁽⁶⁾ (nesprávne použitie definície pojmu „dominantný prvok“).

Neuplatnenie judikatúry Súdu prvého stupňa Európskej únie v spojených veciach T-83/11 a T-84/11⁽⁷⁾. V rozsudku nebola zohľadnená judikatúra vzťahujúca sa na prípady, kedy je určitý trh nasýtený.

3. Napadnutý rozsudok nesprávne hodnotí podobnosť medzi ochrannými známkami, keďže pri tomto hodnotení nezohľadnil rozhodujúce skutočnosti.

Neuplatnenie judikatúry Súdneho dvora Európskej únie v rozsudku vo veci C-251/95 v spojení s rozsudkami Súdneho dvora Európskej únie vo veciach C-361/04⁽⁸⁾ a C-342/97⁽⁹⁾.

4. Napadnutý rozsudok došiel k nesprávnemu záveru o existencii pravdepodobnosti zámény.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1).

⁽²⁾ EU:C:2014:75.

⁽³⁾ EU:C:2006:421.

⁽⁴⁾ EU:C:1997:528.

⁽⁵⁾ EU:C:1999:323.

⁽⁶⁾ EU:T:2007:387.

⁽⁷⁾ EU:C:2012:592.

⁽⁸⁾ EU:C:2006:25.

⁽⁹⁾ EU:C:1999:323.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 31. októbra 2016 – EP Agrarhandel GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

(Vec C-554/16)

(2017/C 046/15)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: EP Agrarhandel GmbH

Žalovaný orgán: Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft

Prejudiciálne otázky

1. Bráni článok 2 ods. 4 rozhodnutia Komisie 2001/672/ES⁽¹⁾ z 20. augusta 2001 o ustanovení zvláštnych pravidiel použiteľných na premiestňovanie hovädzieho dobytku pri vyhánaní na letné pastviny v horských oblastiach, zmeneného a doplneného rozhodnutím Komisie 2010/300/EÚ⁽²⁾ z 25. mája 2010, takému vnútroštátnemu ustanoveniu, ako je § 6 ods. 6 Verordnung des Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft über die Kennzeichnung und Registrierung von Rindern (nariadenie spolkového ministra poľnohospodárstva a lesného hospodárstva, životného prostredia a vodného hospodárstva o identifikácii a registrácii hovädzieho dobytku), BGBl II č. 201/2008, ktoré pre dodržanie všetkých lehôt, na ktoré sa toto ustanovenie vzťahuje, a teda aj lehotu na oznámenie vyhánania na letné pastviny, označuje ako rozhodujúce doručenie príslušného oznámenia?

2. Aké účinky má článok 117 druhý pododsek nariadenia Rady (ES) č. 73/2009⁽¹⁾ z 19. januára 2009, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá režimov priamej podpory pre poľnohospodárov v rámci spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa ustanovujú niektoré režimy podpory pre poľnohospodárov, ktorým sa menia a dopĺňajú nariadenia (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1782/2003, na oprávnenie získať prémie za hovädzí dobytok, ktorého vyhnanie na letnú pastvinu bolo v zmysle článku 2 ods. 4 rozhodnutia Komisie oznámené s oneskorením?
3. Treba v prípade, že oneskorené oznámenie vyhnania na letné pastviny podľa článku 117 druhého pododseku nariadenia (ES) č. 73/2009 nevedie k strate oprávnenia získať prémie, uložiť sankcie z dôvodu oneskoreného oznámenia?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 235, 2001, s. 23; Mim. vyd. 03/033, s. 341.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 127, 2010, s. 19.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 30, 31. 1. 2009, s. 16.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Amtsgericht Hannover (Nemecko)
7. novembra 2016 – Peter Roßnagel, Alexandre Schröter/TUIfly GmbH**

(Vec C-562/16)

(2017/C 046/16)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Amtsgericht Hannover

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Peter Roßnagel, Alexandre Schröter

Žalovaný: TUIfly GmbH

Prejudiciálne otázky

1. Predstavuje zmena rezervácie na iný let skutkový stav, na ktorý sa vzťahuje článok 4 ods. 3 nariadenia (ES) č. 261/2004⁽¹⁾?
2. Ak je na túto otázku potrebné odpovedať kladne:

Má sa toto ustanovenie uplatniť aj na zmenu rezervácie, ktorá nebola iniciovaná leteckým dopravcom, ale výhradne samotnou cestovnou kanceláriou?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 z 11. februára 2004, ktorým sa ustanovujú spoločné pravidlá systému náhrad a pomoci cestujúcim pri odmietnutí nástupu do lietadla, v prípade zrušenia alebo veľkého meškania letov a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 295/91, Ú. v. EÚ L 46, 2004, s. 1; Mim. vyd. 07/008, s. 10.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Administrativen săd, Sofia-grad (Bulharsko)
18. novembra 2016 – Serin Alheto/Zamestnik-predsedeat na Daržhavna agencija za bezhancite**

(Vec C-585/16)

(2017/C 046/17)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Administrativen săd, Sofia-grad

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Serin Alheto

Žalovaný: Zamestnik-predsedeat na Daržhavna agencija za bezhancite

Prejudiciálne otázky

1. Vyplyva z článku 12 ods. 1 písm. a) smernice 2011/95⁽¹⁾ v spojení s článkom 10 ods. 2 smernice 2013/32⁽²⁾ a článkom 78 ods. 2 písm. a) Zmluvy o fungovaní Európskej únie, že:

A) je prípustné, aby sa žiadosť o medzinárodnú ochranu osoby bez štátneho občianstva s palestínskym pôvodom, ktorá je zaregistrovaná ako utečenec na Úrade Organizácie Spojených národov pre pomoc a prácu v prospech palestínskych utečencov na Blízkom východe (UNRWA), a ktorá pred podaním žiadosti mala pobyt v oblasti pôsobnosti tohto úradu (pásmo Gazy), posudzovala ako žiadosť podľa článku 1 písm. A Ženevského dohovoru o utečencoch z roku 1951 a nie ako žiadosť o poskytnutie medzinárodnej ochrany podľa článku 1 písm. D druhej vety tohto dohovoru za predpokladu, že k prevzatiu príslušnosti na preskúmanie žiadosti došlo z iných ako rodinných a humanitárnych dôvodov a posúdenie žiadosti sa spravuje smernicou 2011/95?

B) je prípustné, aby sa takáto žiadosť neposudzovala s ohľadom na podmienky stanovené v článku 12 ods. 1 písm. a) smernice 2011/95 a primerane sa neuplatnil výklad tohto ustanovenia uskutočnený Súdny dvorom Európskej únie?

2. Má sa článok 12 ods. 1 písm. a) smernice 2011/95 v spojení s článkom 5 tejto smernice vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnemu právnomu predpisu, akým je v prejednávanej veci sporný § 12 ods. 1 bod 4 Zakona za ubežichteto i bezhancite (azylový a utečenecký zákon, ďalej len „ZUB“), ktorý v súčasnosti platnom znení neobsahuje explicitné ustanovenie o ochrane *ipso facto* palestínskych utečencov a ani požiadavku, aby ochrana z akéhokoľvek dôvodu zanikla, ako aj v tom zmysle, že článok 12 ods. 1 písm. a) smernice 2011/95 je dostatočne jasný a nepodmienený, a preto má priamy účinok, a je teda uplatniteľný bez toho, aby sa osoba žiadajúca o poskytnutie medzinárodnej ochrany musela na toto ustanovenie výslovne odvolať, ak sa má samotná žiadosť posúdiť podľa článku 1 písm. D druhej vety Ženevského dohovoru o utečencoch?

3. Vyplyva z článku 46 ods. 3 smernice 2013/32 v spojení s článkom 12 ods. 1 písm. a) smernice 2011/95, že v rámci súdneho konania o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu vydanému v súlade s článkom 10 ods. 2 smernice 2013/32 o nepriznaní medzinárodnej ochrany a s ohľadom na skutkové okolnosti v konaní vo veci samej je prípustné, aby prvostupňový súd rozhodoval o samotnej žiadosti o medzinárodnú ochranu podľa článku 1 písm. D druhej vety Ženevského dohovoru o utečencoch a vykonal posúdenie podľa článku 12 ods. 1 písm. a) smernice 2011/95, ak žiadosť o medzinárodnú ochranu podala osoba bez štátneho občianstva s palestínskym pôvodom, ktorá je zaregistrovaná ako utečenec na UNRWA, a pred podaním žiadosti mala pobyt v oblasti pôsobnosti tohto úradu (pásmo Gazy), a ak sa táto žiadosť v rozhodnutí o nepriznaní medzinárodnej ochrany neposudzovala z hľadiska vyššie uvedených predpisov?

4. Vyplyva z ustanovenia článku 46 ods. 3 smernice 2013/32 s ohľadom na právo na účinný opravný prostriedok a v súvislosti s požiadavkou „posúdenia skutkových aj právnych otázok v plnom rozsahu *ex nunc* ...“, vykladanou v spojení s článkami 33 a 34, ako aj s článkom 35 ods. 2 tejto smernice a článkom 21 ods. 1 smernice 2011/95, v spojení s článkami 18, 19 a 47 Charty základných práv Európskej Únie, že v rámci konania o opravnom prostriedku vedenom pred vnútroštátnym súdom proti rozhodnutiu vydanému podľa článku 10 ods. 2 smernice 2013/32 o odmietnutí medzinárodnej ochrany je prípustné, aby:
- A) prvostupňový súd po prvý krát rozhodol o prípustnosti žiadosti o medzinárodnú ochranu a o vrátení alebo vyhostení osoby bez štátneho občianstva do krajiny, v ktorej mala pred podaním žiadosti o medzinárodnú ochranu pobyt po tom, čo azylovému orgánu uložil povinnosť, aby predložil dôkazy potrebné na tento účel a dotknutej osobe umožnil vyjadriť sa k prípustnosti žiadosti alebo
 - B) prvostupňový súd z dôvodu podstatnej procesnej vady zrušil rozhodnutie a azylovému orgánu uložil povinnosť, aby v súlade s pokynmi týkajúcimi sa výkladu a uplatnenia právnych predpisov opätovne rozhodol o žiadosti o medzinárodnú ochranu tak, že v rámci posudzovania prípustnosti vykoná pohovor v zmysle článku 34 smernice 2013/32 a rozhodne o otázke, či je možné, aby bola osoba bez štátneho občianstva vydaná do krajiny, v ktorej mala pred podaním žiadosti o medzinárodnú ochranu pobyt?
 - C) prvostupňový súd vyhodnotil bezpečnostnú situáciu v krajine, v ktorej mala osoba pobyt v čase pojednávania, resp. v čase vyhlásenia rozsudku, ak došlo k podstatnej zmene okolností, z ktorej treba vychádzať pri rozhodovaní v prospech dotknutej osoby?
5. Má sa pomoc, ktorú poskytuje Úrad Organizácie Spojených národov pre pomoc a prácu v prospech palestínskych utečencov na Blízkom východe (UNRWA) považovať za inú dostatočnú ochranu v zmysle článku 35 ods. 1 písm. b) smernice 2013/32 v danej krajine, kde tento úrad pôsobí, ak tento štát uplatňuje zásadu zákazu vydania alebo vyhostenia v zmysle Ženevského dohovoru o utečencoch z roku 1951 v súvislosti s osobami, ktorým tento úrad pomáha?
6. Vyplyva z článku 46 ods. 3 smernice 2013/32 v spojení s článkom 47 Charty základných práv, že právo na účinný opravný prostriedok v súvislosti s ustanovením, podľa ktorého sa vykoná „prípadne posúdenie potreby medzinárodnej ochrany podľa smernice 2011/95“ zaväzuje vnútroštátny súd, aby v rámci konania o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu, v ktorom sa meritórne posudzuje žiadosť o medzinárodnú ochranu a odmieta sa priznanie medzinárodnej ochrany, vyhlásil rozsudok:
- A) ktorý nadobudne účinnosť, okrem otázky zákonnosti nepriznania ochrany aj s ohľadom na potrebu poskytnúť žiadateľovi medzinárodnú ochranu podľa smernice 2011/95, a to aj vtedy, ak podľa vnútroštátneho práva dotknutého členského štátu môže medzinárodnú ochranu poskytnúť len správny orgán svojim rozhodnutím;
 - B) o potrebe poskytnutia medzinárodnej ochrany v podobe primeraného posúdenia žiadosti o medzinárodnú ochranu, bez ohľadu na procesné pochybenia azylového orgánu v rámci preskúmania žiadosti?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2011/95/EÚ z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9).

⁽²⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60).

Odvolaie podané 25. novembra 2016: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) vo veciach T-353/14 a T-17/15, Taliansko/Komisia

(Vec C-621/16 P)

(2017/C 046/18)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Ovlatelka: Európska komisia (v zastúpení: L. Pignataro-Nolin a G. Gattinara, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastníci konania: Talianska republika, Litovská republika

Návrhy odvolateľky

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor

- zrušil napadnutý rozsudok,
- ak sa Súdny dvor domnieva, že to stav konania dovoľuje, zamietol žalobu v prvom stupni ako nedôvodnú,
- zaviazal Taliansku republiku na náhradu škody v tomto konaní a v konaní v prvom stupni,
- uložil Litovskej republike povinnosť znášať svoje vlastné trovy konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia na podporu svojho odvolania uvádza štyri odvolacie dôvody: 1) nesprávne právne posúdenie pri výklade právnej povahy „Všeobecných ustanovení“ uplatniteľných na výberové konania a nesprávne právne posúdenie pri výklade článku 7 ods. 1 prílohy III Služobného poriadku úradníkov Európskej únie (ďalej len „služobný poriadok“) a v dôsledku toho nesprávne odôvodnenie; 2) nesprávne právne posúdenie a porušenie povinnosti odôvodnenia pri výklade článku 1d služobného poriadku; 3) nesprávne právne posúdenie pri výklade (okrem iného kontradiktórnym) článku 28f služobného poriadku a pri výklade kritérií týkajúcich sa súdneho preskúmania Všeobecným súdom; 4) nesprávne právne posúdenie pri výklade článku 2 nariadenia č. 1/58 (Ú. v. 17, 6. októbra 1958, s. 385).

1. Prvý odvolací dôvod je rozdelený do štyroch častí. V prvej časti Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade právnej povahy „Všeobecných pravidiel“ uplatniteľných na výberové konania (Ú. v. 2014, C 60A/1) z dôvodu, že podľa Komisie uvedené ustanovenia stanovujú nové a konkrétne povinnosti pre priebeh výberových konaní, t. j. povinností, ktoré neboli napadnutými oznámeniami o výberovom konaní zmenené. V druhej časti prvého odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia pri výklade článku 7 ods. 1 prílohy III služobného poriadku v tom zmysle, že EPSO nemá regulačnú právomoc, ktorá by mu umožňovala stanoviť všeobecné a neurčité pravidlá týkajúce sa jazykového režimu výberových konaní, ktoré usporiada. Podľa Komisie EPSO má takúto právomoc. V tejto súvislosti sa Komisia dovoľáva aj porušenia povinnosti uviesť odôvodnenie v rozsahu, v akom si Všeobecný súd v bode 57 nepadnutého rozsudku protirečí, keď konštatuje, že EPSO má napriek tomu právomoc posudzovať potreby orgánov a subjektov Únie, vrátane ich jazykových potrieb v rámci usporiadania rôznych výberových konaní. V tretej časti prvého odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd nesprávne konštatoval, že Ustanovenia sú len akty, ktorých cieľom je oznámiť kritériá platné pre voľbu druhého jazyka vo výberových konaniach usporiadaných EPSO, vzhľadom na to, že tieto Ustanovenia naopak záväzne stanovujú kritériá odôvodňujúce túto voľbu. Vo štvartej časti prvého odvolacieho dôvodu napokon Komisia tvrdí, že Všeobecný súd neprávne vyložil povahu a obsah napadnutých oznámení o výberových konaniach v tom zmysle, že pokiaľ ide o jazykový režim, oznámenia o výberových konaniach sú zdrojom nových a konkrétnych povinností, čím tak tiež porušil povinnosť uviesť odôvodnenie v súvislosti so zmietnutím námietky neprípustnosti vznesenej Komisiou; v tomto zmysle podľa Komisie predstavovali napadnuté oznámenia o výberovom konaní akty, ktorých obsah len potvrdzoval skutočnosti stanovené vo všeobecných ustanoveniach.

2. Druhý odvolací dôvod je rozdelený do dvoch častí. V prvej časti druhého odvolacieho dôvodu Komisia uplatňuje právne posúdenie pri výklade článku 1d služobného poriadku, z ktorého vyplýva, že obmedzenie vo voľbe druhého jazyka nepredstavuje nevyhnutne diskrimináciu, ale môže byť odôvodnené všeobecným cieľom, ako je záujem služby v rámci personálnej politiky. V druhej časti tohto odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil porušenia povinnosti odôvodnenia z dôvodu, že pri hľadaní dôvodu na obmedzenie voľby druhého jazyka sa v napadnutom rozsudku obmedzuje len na skúmanie napadnutých oznámení o výberových konaniach, pričom mal tiež zohľadniť Všeobecné ustanovenia a ich obsah.
3. Tretí odvolací dôvod je rozdelený do troch častí. V prvej časti sa Komisia domnieva, že Všeobecný súd nemohol dospieť k záveru bez toho, aby nesprávne vyložil článok 28f služobného poriadku, že požiadavky na jazykové schopnosti nie sú súčasťou spôsobilosti uchádzačov v zmysle článku 27 služobného poriadku. V druhej časti tohto odvolacieho dôvodu sa Komisia domnieva, že Všeobecný súd nesprávne vymedzil parametre svojho súdneho preskúmania, ktoré sa malo obmedziť na posúdenie zjavne nesprávneho posúdenia alebo svojvoľného zaobchádzania. V tretej časti tohto dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd prekročil hranice svojho posudzovania, keď vykonal meritórne posúdenie voľby neprijať, okrem troch jazykov uvedených v oznámení o výberovom konaní (angličtina, francúzština a nemčina), aj iné jazyky, a nahradil tak administratívu.
4. Vo štvrtom odvolacom dôvode Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho posúdenia pri výklade článku 2 nariadenia č. 1/58 tým, že rozhodol, že komunikácia medzi EPSO a uchádzačmi patrí do pôsobnosti tohto ustanovenia, pričom vylúčil akúkoľvek možnosť obmedziť voľbu druhého jazyka. Naopak, možnosť takéhoto obmedzenia vyplýva podľa Komisie z článku 1d ods. 5 a 6 služobného poriadku, ktorý sa vzťahuje aj na uchádzačov výberového konania.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Sø- og Handelsretten (Dánsko) 7. decembra 2016 – Ernst & Young P/S/Konkurrencerådet

(Vec C-633/16)

(2017/C 046/19)

Jazyk konania: dánčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Sø- og Handelsretten

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Ernst & Young P/S

Žalovaná: Konkurrencerådet

Prejudiciálne otázky

1. Podľa akých kritérií sa má posúdiť, či sa na správanie alebo konanie podniku vzťahuje zákaz stanovený v článku 7 ods. 1 nariadenia Rady č. 139/2004⁽¹⁾ o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (zákaz predčasného vykonania), a je predpokladom konania spočívajúceho vo vykonaní v zmysle článku 7 ods. 1, že toto konanie je úplne alebo sčasti, zo skutkového alebo právneho hľadiska súčasťou skutočnej zmeny kontroly alebo zlúčenia pokračujúcich činností zúčastnených podnikov, ktoré – za predpokladu, že sú dosiahnuté kvantitatívne limity – zakladá oznamovaciu povinnosť?
2. Môže výpoveď zmluvy o spolupráci, o akú ide v prejednávanej veci, ktorá bola oznámená za takých okolností, aké sú opísané v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, predstavovať konanie spočívajúce vo vykonaní, na ktoré sa vzťahuje zákaz stanovený v článku 7 ods. 1 nariadenia Rady č. 139/2004, a podľa akých kritérií treba v takom prípade rozhodnúť?
3. Závisí odpoveď na druhú otázku od toho, či výpoveď skutočne spôsobila účinky na trhu, ktoré sú relevantné z hľadiska práva hospodárskej súťaže?

4. V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku, podľa akých kritérií a s akou mierou pravdepodobnosti sa má v konkrétnom prípade rozhodnúť, či výpoveď spôsobila také účinky na trhu, a aký význam má možnosť pripísať tieto účinky iným príčinám?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 139/2004 z 20. januára 2004 o kontrole koncentrácií medzi podnikmi (Ú. v. EÚ L 24, s. 14; Mim. vyd. 08/003, s. 40).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Španielsko) 9. decembra 2016 – Wilber López Pastuzano/Delegación del Gobierno Central en Navarra

(Vec C-636/16)

(2017/C 046/20)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado Contencioso-Administrativo n.º 1 de Pamplona

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Wilber López Pastuzano

Žalovaná: Delegación del Gobierno Central en Navarra

Prejudiciálna otázka

Má sa článok 12 smernice Rady 2003/109/ES ⁽¹⁾ z 25. novembra 2003 o právnom postavení štátnych príslušníkov tretích krajín, ktoré sú osobami s dlhodobým pobytom, vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej a judikatúre obsahujúcej jej výklad, ktorá nestanovuje uplatňovanie požiadaviek ochrany proti vyhosteniu cudzinca s dlhodobým pobytom v súvislosti s každým administratívnym rozhodnutím o vyhostení, bez ohľadu na právnu povahu alebo formu takéhoto rozhodnutia, ale obmedzuje rozsah týchto požiadaviek iba na konkrétnu formu vyhostenia?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 16, 2004, s. 44; Mim. vyd. 19/006, s. 272.

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2016 – IPSO/ECB

(Vec T-713/14) ⁽¹⁾

(„ECB — Zamestnanci ECB — Dočasní zamestnanci — Obmedzenie maximálnej doby výkonu práce toho istého dočasného zamestnanca — Žaloba o neplatnosť — Napadnuteľný akt — Priama a osobná dotknutosť — Záujem na konaní — Lehota na podanie žaloby — Prípustnosť — Neinformovanie a nekonzultovanie odborovej organizácie — žalobkyne — Mimozmluvná zodpovednosť“)

(2017/C 046/21)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: International and European Public Services Organisation v Spolkovej republike Nemecko (IPSO) (Frankfurt nad Mohanom, Nemecko) (v zastúpení: L. Levi, advokát)

Žalovaná: Európska centrálna banka (v zastúpení: pôvodne B. Ehlers, I. Köpfer a M. López Torres, neskôr B. Ehlers, P. Pfeifhofer a F. Malfrère, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Wägenbaur, advokát)

Predmet veci

Jednak návrh podaný na základe článku 263 ZFEÚ na zrušenie rozhodnutia Výkonnej rady ECB z 20. mája 2014, ktorým sa obmedzuje maximálna doba, počas ktorej ECB bude môcť využiť služby toho istého dočasného zamestnanca na výkon úloh sekretárskej a administratívnej povahy, na dva roky, a jednak návrh podaný na základe článku 268 ZFEÚ na náhradu spôsobenej nemajetkovej ujmy

Výrok rozsudku

1. Rozhodnutie Výkonnej rady Európskej centrálnej banky (ECB) z 20. mája 2014, ktorým sa obmedzuje maximálna doba, počas ktorej ECB bude môcť využiť služby toho istého dočasného zamestnanca na výkon úloh sekretárskej a administratívnej povahy, na dva roky, sa zrušuje.
2. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieta.
3. ECB znáša svoje vlastné trovy konania a je povinná nahradiť tri štvrtiny trov konania, ktoré vznikli International and European Public Services Organisation v Spolkovej republike Nemecko (IPSO). IPSO znáša jednu štvrtinu svojich vlastných trov konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 431, 1.12.2014.

Žaloba podaná 28. novembra 2016 – Karp/Parlament

(Vec T-833/16)

(2017/C 046/22)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobca: Kevin Karp (Brusel, Belgicko) (v zastúpení: N. Lambers a R. Ben Ammar, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie orgánu oprávneného na uzatváranie pracovných zmlúv pre skupinu EFDD v Európskom parlamente, ktorým bol žalobca zaradený do funkčnej skupiny I ako akreditovaný asistent poslanca (ASA) na základe zmluvy podpísanej 25. februára 2015 a do funkčnej skupiny II v rámci pracovnej zmluvy podpísanej 12. mája 2016,
- uložil žalovanému povinnosť, aby nahradil žalobcovi majetkovú ujmu predbežne ohodnotenú na 40 888,68 eur a nemajetkovú ujmu predbežne ohodnotenú na 63 323,20 eur,
- uložil žalovanému povinnosť znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobcovi.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 80 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie (PZOZ)
 - Žalobca bol zaradený do platovej triedy zodpovedajúcej funkčnej skupine II v rámci svojej prvej pracovnej zmluvy, ktorá mu bola ponúknutá a do základnej platobnej triedy II v prípade druhej ponúknutej pracovnej zmluvy. Funkčná skupina II zahŕňa „kancelárske a sekretárske práce, riadenie sekretariátu a iné obdobné úlohy vykonávané pod dohľadom úradníkov alebo dočasných zamestnancov“, kým prevažná časť úloh zverených žalobcovi v rámci jeho prvej a druhej pracovnej zmluvy boli administratívne a poradenské úlohy, ako to preukazujú prílohy k žalobe.
2. Druhý žalobný dôvod založený na porušení článku 82 Podmienok zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie
 - Článok 82 PZOZ stanovuje, že zmluvný zamestnanec je zaradený do funkčnej skupiny IV, ak môže preukázať vzdelanie na úrovni, ktorá zodpovedá ukončenému vysokoškolskému vzdelaniu v dĺžke aspoň troch rokov osvedčenému diplomom, alebo odbornou prípravou na zodpovedajúcej úrovni. Žalobca absolvoval päť rokov vysokoškolského štúdia osvedčeného dvoma diplomami a okrem toho – pokiaľ ide o druhú zmluvu, ktorá mu bola ponúknutá – získal v Európskom parlamente predchádzajúcu odbornú prax pre činnosti, ktoré sú rovnocenné činnostiam, ktoré nakoniec vykonával.

Žaloba podaná 6. decembra 2016 – Dow Corning a Dow Corning Europe/Komisia

(Vec T-858/16)

(2017/C 046/23)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: Dow Corning Corporation (Midland, Michigan, Spojené štáty) a Dow Corning Europe (Seneffe, Belgicko) (v zastúpení: S. Verschuur, M. Stroungi a L. Mélia, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil články 1 až 4 rozhodnutia Komisie z 11. januára 2016 SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) o schéme štátnej pomoci týkajúcej sa režimu zdaňovania nadmerného zisku vykonávanej Belgickom (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) ⁽¹⁾,
- alternatívne, zrušil článok 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila článok 1 písm. d) nariadenia 2015/1589 ⁽²⁾ nesprávnou kvalifikáciou daňových rozhodnutí pri nadmernom zisku ako schémy štátnej pomoci, čím sa dopustila viacerých zjavne nesprávnych právnych posúdení, zjavne nesprávnych posúdení skutkového stavu a zjavne nesprávnych posúdení a tiež uviedla nesprávne odôvodnenie.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila článok 107 ods. 1 ZFEÚ tým, že sa dopustila nesprávneho hmotnoprávneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia pri výklade a použití referenčného systému na účely posúdenia, či daňové rozhodnutia pri nadmernom zisku poskytujú selektívnu výhodu.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila článok 107 ods. 1 ZFEÚ tým, že nesprávne konštatovala, že daňové rozhodnutia pri nadmernom zisku poskytujú selektívnu výhodu, čím sa dopustila viacerých zjavných nesprávnych posúdení skutkového stavu a zjavne nesprávnych posúdení, nevykonala podrobné a nestranné preskúmanie a uviedla nesprávne odôvodnenie.
4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila článok 16 nariadenia 2015/1589 a viacero zásad práva EÚ, keď sa dopustila nesprávneho hmotnoprávneho posúdenia, zjavne nesprávneho posúdenia a tiež uviedla nesprávne odôvodnenie pri ustálení metodológie na vyčíslenie údajnej pomoci.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/1699 z 11. januára 2016 o schéme štátnej pomoci týkajúcej sa zdaňovania nadmerného zisku SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) vykonávanej Belgickom [oznámené pod číslom K(2015) 9837] (Ú. v. EÚ L 260, 2016, s. 61).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 5. decembra 2016 – Nomacorc/Komisia

(Vec T-867/16)

(2017/C 046/24)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Nomacorc (Thimister-Clermont, Belgicko) (v zastúpení: S. Verschuur, M. Stroungi a L. Mélia, lawyers)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil články 1 až 4 rozhodnutia Komisie z 11. januára 2016 SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) o schéme štátnej pomoci týkajúcej sa režimu zdaňovania nadmerného zisku vykonávanej Belgickom (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) ⁽¹⁾,
- alternatívne, zrušil článok 2 ods. 1 napadnutého rozhodnutia,
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila článok 1 písm. d) nariadenia 2015/1589 ⁽²⁾ nesprávnou kvalifikáciou daňových rozhodnutí pri nadmernom zisku ako schémy štátnej pomoci, čím sa dopustila viacerých zjavne nesprávnych právnych posúdení, zjavne nesprávnych posúdení skutkového stavu a zjavne nesprávnych posúdení a tiež uviedla nesprávne odôvodnenie.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila článok 107 ods. 1 ZFEÚ tým, že sa dopustila nesprávneho hmotnoprávneho posúdenia a zjavne nesprávneho posúdenia pri výklade a použití referenčného systému na účely posúdenia, či daňové rozhodnutia pri nadmernom zisku poskytujú selektívnu výhodu.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že Komisia porušila článok 107 ods. 1 ZFEÚ tým, že nesprávne konštatovala, že daňové rozhodnutia pri nadmernom zisku poskytujú selektívnu výhodu, čím sa dopustila viacerých zjavných nesprávnych posúdení skutkového stavu a zjavne nesprávnych posúdení, nevykonala podrobné a nestranné preskúmanie a uviedla nesprávne odôvodnenie.

⁽¹⁾ Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/1699 z 11. januára 2016 o schéme štátnej pomoci týkajúcej sa zdaňovania nadmerného zisku SA.37667 (2015/C), (ex 2015/NN) vykonávanej Belgickom [oznámené pod číslom K(2015) 9837] (Ú. v. EÚ L 260, 2016, s. 61).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

Žaloba podaná 9. decembra 2016 – RA/Dvor audítorov

(Vec T-874/16)

(2017/C 046/25)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: RA (Luxemburg, Luxembursko) (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, avocats)

Žalovaný: Dvor audítorov Európskej únie

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie zo 4. marca 2016 o nepovýšení žalobcu do platovej triedy AD 11,
- uložil Dvoru audítorov povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvým žalobným dôvodom žalobca vznáša námietku nezákonnosti systému povyšovania platného na Dvore audítorov Európskej únie, ktorý bol zavedený rozhodnutím 53-2014 o povýšeniach, pretože neumožňuje menovaciemu orgánu (AIPN) metodicky odhaľovať rozdiely v spôsobe hodnotenia úradníkov, ako ho uplatňujú jednotliví hodnotitelia inštitúcie na základe vlastného subjektívneho posúdenia.
2. Druhý žalobný dôvod poukazuje na skutočnosť, že rozhodnutie zo 4. marca 2016 o nepovýšení žalobcu do platovej triedy AD 11 je v rozpore s článkom 45 Služobného poriadku úradníkov Európskej únie, lebo AIPN neurobil komparatívne preskúmanie jeho zásluh na rovnocennom a objektívnom základe z porovnateľných informácií a údajov.
3. Tretí žalobný dôvod poukazuje na skutočnosť, že z odôvodnenia, ktoré obsahuje odpoveď na zamietnutie sťažnosti, vyplýva, že napadnuté rozhodnutie obsahuje viacero zjavne nesprávnych posúdení.

Žaloba podaná 12. decembra 2016 – Falcon Technologies International/Komisia

(Vec T-875/16)

(2017/C 046/26)

Jazyk konania: taliančina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Falcon Technologies International LLC (Ras Al Khaimah, Spojené arabské emiráty) (v zastúpení: R. Sciaudone a G. Arpea, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- nariadil Komisii predložiť záverečnú správu,
- zrušil napadnuté rozhodnutie a
- zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Táto žaloba bola podaná proti rozhodnutiu Komisie zo 14. októbra 2016, ktorým Komisia zamietla opakovanú žiadosť žalobkyne o prístup k dokumentom „*Final report of an assessment of ICIM (NB 0425), carried out in the framework of the joint assessment process for notified bodies (DG (SANTE) 2015-7552)*“.

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001 ⁽¹⁾.
 - Žalobkyňa v prvom rade vytýka nesprávne uplatnenie pojmu obchodné záujmy v zmysle článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001. Stanovisko, ktoré vyplýva zo záverečnej správy prijatej po skončení úplného správneho konania týkajúceho sa dodržania právnych predpisov zo strany ICIM – vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 920/2013 ⁽²⁾ – uplatniteľných na notifikované orgány, neobsahuje žiadnu informáciu bežne považovanú za obchodnú informáciu. Údajné poškodenie dobrej povesti, ktoré vyplýva zo zverejnenia záverečnej správy, nemohlo samé osebe v žiadnom prípade predstavovať skutočnosť postačujúcu na uplatnenie výnimky stanovenej v článku 4

ods. 2 prvej zarážke nariadenia č. 1049/2001. V druhom rade z napadnutého rozhodnutia jasne, presne a jednoznačne nevyplývajú skutočnosti, na základe ktorých sa Komisia domnievala, že prístup FTI k záverečnej správe by spôsobil ujmu ICIM, ani neuvádza výsledok vyváženia tvrdených obchodných záujmov ICIM a záujmov jeho obchodných partnerov – vrátane žalobkyne – zo znalosti úrovne spoľahlivosti a dôveryhodnosti notifikovaného orgánu.

2. Druhý žalobný dôvod založený na nesprávnom vylúčení vyššieho verejného záujmu a nesprávnom výklade a uplatnení poslednej časti článku 4 ods. 2 nariadenia č. 1049/2001.

- Napadnuté rozhodnutie musí byť zrušené z dôvodu, že Komisia vylúčila jednak existenciu vyššieho verejného záujmu na prístupenie a jednak existenciu iných verejných záujmov, ktoré by mohli prevažovať nad záujmami chránenými podľa článku 4 ods. 2 prvej zarážky nariadenia č. 1049/2001. Žalobkyňa tvrdí, že na rozdiel od judikatúry obsiahnutej v rozsudku Komisia/EnBW⁽³⁾ nebola na účely súdnej ochrany pred vnútroštátnymi súdmi zohľadnená základná povaha záverečnej správy a nebola považovaná za vyšší verejný záujem. Napadnuté rozhodnutie je v každom prípade postihnuté vadou tým, že záujmy ochrany hospodárskej súťaže a verejného zdravia neboli zohľadnené ako vyššie verejné záujmy.

3. Tretí žalobný dôvod založený na nesprávnom výklade a uplatnení článku 4 ods. 6 nariadenia č. 1049/2001

- Napokon Komisia správne neposúdila možnosť poskytnúť čiastočný prístup k záverečnej správe, čím porušila zásadu proporcionality. V správnom rozhodnutí prijatom Komisiou mohli byť skryté citlivé alebo objektívne tajné údaje. Nič nebránilo príprave nedôverného znenia záverečnej správy, ktorá by FTI umožnila dostatočne sa oboznámiť s posúdením ICIM bez toho, aby tým boli odhalené prípadné (hoci nepravdepodobné) obchodné tajomstvá.

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 z 30. mája 2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie (Ú. v. ES L 145, 2001, s. 43; Mim. vyd. 01/003, s. 331).

⁽²⁾ Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) č. 920/2013 z 24. septembra 2013 o autorizácii notifikovaných orgánov a dohlade nad nimi podľa smernice Rady 90/385/EHS o aktívnych implantovateľných zdravotníckych pomôckach a smernice Rady 93/42/EHS o zdravotníckych pomôckach (Text s významom pre EHP).

⁽³⁾ Pozri rozsudok Súdneho dvora z 27. februára 2014, Komisia/EnBW, C-365/12 P, bod 107.

Žaloba podaná 14. decembra 2016 – HJ/EMA

(Vec T-881/16)

(2017/C 046/27)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: HJ (Londýn, Spojené kráľovstvo) (v zastúpení: L. Levi a A. Blot, advokáti)

Žalovaná: Európska agentúra pre lieky

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi symbolické jedno euro ako náhradu spôsobenej nemajetkovej ujmy,
- uložil žalovanej povinnosť vyňať memorandum z 22. júla 2015 a v dôsledku toho aj odpoveď žalobcu z 23. júla 2015 z jeho osobného spisu,

- v nevyhnutnom rozsahu zrušil rozhodnutie orgánu oprávneného na uzatváranie zmlúv (OOUZ) z 21. marca 2016, ktorým sa zamieta žiadosť žalobcu o náhradu škody podaná 26. novembra 2015, a zrušil rozhodnutie OOUZ z 19. októbra 2016, ktorým sa zamieta sťažnosť žalobcu z 20. júna 2016 smerujúca proti uvedenému rozhodnutiu,
- uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza jeden žalobný dôvod, v rámci ktorého tvrdí, že podmienky vzniku mimozmluvnej zodpovednosti Európskej únie, a to protiprávnosť vytýkaného konania, existencia škody a existencia príčinnej súvislosti medzi konaním a uvádzanou škodou, sú v tomto prípade splnené. Podľa žalobcu dokumenty vyplývajúce z jeho osobného spisu, ktoré boli uverejnené a sprístupnené každému zamestnancovi Európskej agentúry pre lieky počas určitého obdobia, neboli spracované spravodlivo a zákonne, ale boli spracované na iné účely, než sú tie, pre ktoré boli zozbierané, bez toho, aby táto zmena účelu bola výslovne povolená žalobcom. Šírenie týchto citlivých údajov preto spochybnilo integritu žalobcu, čím mu bola spôsobená skutočná a určitá nemajetková ujma. Podľa názoru žalobcu treba túto ujmu v celom rozsahu pripísať protiprávnemu konaniu Agentúry.

Žaloba podaná 15. decembra 2016 – Spiral World/EUIPO – La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentína)
(DOLFINA)

(Vec T-882/16)

(2017/C 046/28)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Spiral World, SL (Barcelona, Španielsko) (v zastúpení: R. Almarez Palmero, lawyer)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentína)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „DOLFINA“ – prihláška č. 3 701 828.

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie druhého odvolacieho senátu EUIPO z 22/09/2016 vo veci R 1897/2015-2.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,

- uložil EUIPO a vedľajšiemu účastníkovi konania, La Dolfina, SA, povinnosť nahradiť trovy konania pred Všeobecným súdom, vrátane trov konania pred druhým odvolacím senátom.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článkov 15, 42, 51, 75, 78 nariadenia č. 207/2009 v spojení s pravidlami 22 a 40 nariadenia č. 2868/95.

Žaloba podaná 19. decembra 2016 – Xiaomi/EUIPO – Apple (MI PAD)

(Vec T-893/16)

(2017/C 046/29)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Xiaomi, Inc. (Peking, Čína) (v zastúpení: T. Raab a C. Tenkhoff, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornia, Spojené štáty)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa.

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „MI PAD“ – prihláška č. 12 780 987.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie prvého odvolacieho senátu EUIPO z 22. septembra 2016 vo veci R 363/2016-1.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,
- uložil EUIPO a ďalšiemu účastníkovi konania pred odvolacím senátom EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

- porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 19. decembra 2016 – Air France/Komisia

(Vec T-894/16)

(2017/C 046/30)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Société Air France (Roissy-en-France, Francúzsko) (v zastúpení: R. Sermier, avocat)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/1698 z 20. februára 2014 o opatreniach SA.22932 (11/C) (ex NN 37/07), ktoré vykonalo Francúzsko na podporu letiska Marseille Provence a leteckých spoločností využívajúcich letisko [oznamené pod číslom K(2016) 870],
- uložil Európskej komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na pochybeniach dotýkajúcich sa napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o pomoc, ktorú poskytol departement Bouches-du-Rhône na nový terminál „Marseille-Provence 2“ (MP2). Predovšetkým
 - opatrenie nezodpovedalo cieľom všeobecného záujmu, ktoré boli jasne vymedzené. Posúdenie, ktoré vykonala Komisia a ktoré sa nachádza v napadnutom rozhodnutí, bolo nedostatočne odôvodnené, obsahuje nesprávne právne posúdenie a nesprávne posúdenie, pokiaľ ide o:
 - cieľ spočívajúci v reakcii na očakávaný nárast leteckej premávky,
 - cieľ týkajúci sa podpory hospodárskeho rozvoja regiónu,
 - pomoc nebola potrebná.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na pochybeniach dotýkajúcich sa napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o zmluvu na nákup reklamného priestoru so spoločnosťou Airport Marketing Services.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na pochybeniach dotýkajúcich sa napadnutého rozhodnutia, pokiaľ ide o sadzby poplatku na cestujúceho na termináli MP2.

Žaloba podaná 13. decembra 2016 – Toontrack Music AB/EUIPO (SUPERIOR DRUMMER)

(Vec T-895/16)

(2017/C 046/31)

Jazyk konania: švédčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Toontrack Music AB (Umeå, Švédsko) (v zastúpení: L.-E. Ström, lawyer)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie „SUPERIOR DRUMMER“ – prihláška č. 13 945 019.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie piateho odvolacieho senátu EUIPO z 3. októbra 2016 vo veci R 2438/2015-5.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie,

— uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania žalobkyne a znášať svoje vlastné trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 7 ods. 1 písm. b) a c), článku 7 ods. 2 a článku 65 nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 20. decembra 2016 – Starbucks (HK)/EUIPO – Now Wireless (nowwireless)

(Vec T-908/16)

(2017/C 046/32)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Starbucks (HK) Ltd (Hong Kong, Čína) (v zastúpení: P. Kavanagh, solicitor)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Now Wireless Ltd (Whyteleaf, Spojené kráľovstvo)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Prihlasovateľ: ďalší účastník konania pred odvolacím senátom.

Dotknutá sporná ochranná známka: obrazová ochranná známka EÚ obsahujúca slovný prvok „nowwireless“ – prihláška č. 6 782 569.

Konanie pred EUIPO: námietkové konanie.

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 17. októbra 2016 vo veci R 662/2016-4.

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie námietkového oddelenia,
- uložil EUIPO povinnosť nahradiť trovy konania.

Uvádzaný žalobný dôvod

— porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) a článku 8 ods. 5 nariadenia č. 207/2009.

Žaloba podaná 28. decembra 2016 – Winkler/Komisia

(Vec T-916/16)

(2017/C 046/33)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobca: Bernd Winkler (Grange, Írsko) (v zastúpení: A. Kässens, Rechtsanwältin)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie žalovanej o sťažnosti z 30. septembra 2016 a zaviazal žalovanú vydať rozhodnutie o výpočte kapitálovej hodnoty v momente registrácie žiadosti žalobcu dňa 14. septembra 2011,
- subsidiárne, zaviazal žalovanú na odškodnenie vo výške sumy 19 920,39 eur zaplatenej na dôchodkový účet žalobcu.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobca tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení zásad primeranej dĺžky konania, právnej istoty, spravodlivého procesu a porušení povinnosti informovania a vypočutia

Žalobca tvrdí, že žalovaná porušila pomalým spracovaním jeho žiadosti všetky zásady riadneho priebehu administratívneho konania. Žalobca nebol pred vydaním napadnutého opatrenia ani vypočutý.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady rovnakého zaobchádzania, zákazu diskriminácie a primeranosti

V rámci druhého žalobného dôvodu žalobca tvrdí, že porovnateľné žiadosti iných kolegov, ktorí nie sú starší než on, boli spracované mnoho skôr, pričom neexistuje žiadny vecný dôvod, ktorý by toto nerovnaké zaobchádzanie odôvodňoval.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení ochrany dôvery

Žalobca nakoniec namieta odpočet úrokov od jeho vypočítanej kapitálovej hodnoty pre obdobie medzi podaním jeho žiadosti a právoplatným prevodom kapitálovej sumy, na čo nebol žalobca vopred upozornený.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK